

Српска православна црква и њени верници славе Светог Николу, заштитника путника, морепловаца, деце. Свети Никола је најчешћа крсна слава и један од најомиљенијих светаца у нашем народу. Људи су га још за време његовог живота сматрали за светитеља.

Разлог за омиљеност лежи у личности Светог Николе. Рођен је у граду Патара у Малој Азији. Необично душеван, замонашио се и своје богатство, наслеђено од родитеља, поделио сиромашнима, старима и немоћнима.

Помагао је и тешио народ, ширио веру, правду и милосрђе, доносио утеху, мир и добру вољу. Добра дела чинио је тајно, сакривен од било чијег погледа. Из његовог добротинства проистекла је легенда о Деда Мразу.

Упокојио се у старости, 6. децембра, односно 19. децембра 343. године.

Слави се и 22. маја, у знак сећања на дан када су његове мошти 1096. године пренете из

Мира у Ликији у Бари и положене у цркву светог Јована Претече.

Три године касније подигнута му је велелепна црква, коју су српски владари богато даривали.

Никољдан је код Срба слава са највећим бројем свечара. Процењује се да скоро половина православаца у Србији слави Светог Николу, док друга половина, како се каже, иде у госте.

Свети Никола је храмовна и манастирска слава СПЦ. Посвећено му је више од 600 цркава.

Пада у време Божићног поста, па је и славска трпеза обавезно посна.

Како би година пред нама била плодна и берићетна, ко је пропустио да на Свету Варвару, пре два дана, посеје божићну пшеницу, може то учинити на данас, на Никољдан.

(РТС)